

Als je je niks verbeeldt dan ben je niks Gerrie Hondius

Een fris getekende autobiografie, met lichte én donkere fragmenten uit het leven van een twintiger in de jaren negentig van de vorige eeuw.

Ingrediënten: seks, relaties, seksueel geweld, ziekte, jeugdherinneringen

Gerrie Hondius tekent over haar eigen leven, in een frisse, losse stijl, zonder voorschetsen of kaders.

In dit debuut uit 2000 (ze maakte hierna nog drie autobiografische stripboeken) komen fragmenten voorbij uit haar jonge jeugd in een gelovig gezin en beschrijft ze haar leven als tiener en twintiger, wanneer ze experimenteert met seks en relaties en haar eigen artistieke weg zoekt. Daarbij schuwt ze keiharde zelfreflectie of nare herinneringen niet. Er komen veel lichtvoetige scènes voorbij, zoals getekende gedichten of grappige conversaties met vriendinnen, maar daar tussendoor beschrijft ze ook de verkrachting die ze meemaakte op haar zeventiende, en de zware ziekte van een goede vriend. Hierdoor ontstaat een beeld van een compleet leven, waarin het positieve overheerst en de confrontatie met het negatieve niet uit de weg wordt gegaan.

Vragen:

- De titel kan op minstens twee manieren worden uitgelegd. Welke zijn dat en welke spreekt je het meest aan?
- Welke ontwikkelingen maakt Gerrie mee in dit boek? Over welke dingen denk je dat haar mening veranderd is?

